

**ஸ்ரீ உ.வே. பழுவேரி கனபாடி, ந்யாய, வேதாந்த வித்வான், ஸடகோபாசார்ய
ஸ்வாமிக்கு ஸதாபிஷேக ஸந்தர்ப்பத்தில் ஒரு வைதிக பக்த்யஞ்ஜலி**

சோகத்தூர் ராமாநுஜன், பெங்களுரு.

आविष्णोरभिवन्द्यादावाचार्याणां परम्पराम् । वेदाचार्याश्च मे तातान् पराङ्मुखाः सदाह्वयान् ॥

वात्स्यरामानुजार्येण तैत्तिरीयमधीयता । शठकोपार्यसूरीणां शतस्नानमहे मुदा ॥

स्वाध्यायन्यायवेदान्त-विख्यातविदुषामिह । वाचिकी परिचर्याऽद्य तन्यते भगवन्मुदे ॥

ஸ்ரீ உ.வே. பழுவேரி கனபாடி, ந்யாய, வேதாந்த வித்வான், ஸடகோபாசார்ய ஸ்வாமி ஸ்ரீமதஹோபில மடத்தின் ஸ்ரீகார்யமாகவும், ஆஸ்தாந வித்வானாகவும், ஸ்ரீமடத்து மதுராந்தகம் பாடசாலையில் அத்யாபகராகவும், அனேக ஸச்சிஷ்யர்களுக்கு வேதாந்த காலக்ஷேபங்களை ஸாதித்துக்கொண்டும் செய்துவரும் ஸம்ப்ரதாயத்தொண்டு மிகவும் பாராட்டத்தகுந்த தென்பதை ஆஸ்திக லோகம் நன்கு அறியும்.

ப்ரஹ்மவிதக்ரேஸரரான இந்த ஸ்வாமியுடைய ஸ்மரணமே பாவநமாதலாலும் இப்படிப்பட்ட மஹான்களை ஸேவிக்கப் பெற்ற நாம் தந்யர்களாகையாலும் அந்த பாக்கியத்தை சில வார்த்தைகளின் மூலம் வெளிப்படுத்தி க்ருதார்த்தனாக விழைகிறேன். மாலோலனும் ஆசார்யர்களும் தலைக்கட்டித் தரவேண்டும்.

வேதங்களில் 'नावेदविष्मनुते तं बृहन्तम् । ... तस्यैवात्मा पदवित् तं विदित्वा, न कर्मणा लिप्यते पापकेन' (தே. காடக ௩.௧௧, ௧௨) என்னப் பட்டுள்ளது. அதாவது, அப்ரமேயனான பகவானை வேதத்தாலல்லது வேறு எந்த ஸாதந்தாலும் அறியலாகாது. அவனுடைய பதத்தை அறிந்தவனைப் புண்ய பாபங்கள் ஒட்டுவதில்லை. ஆகவே, இங்கு வேதத்தின் பதபாட விஷயமாக சில விஷயங்களைப் ப்ரஸ்தாவிக்கிறேன்.

अनाघ्राताशुभो नित्यं शिक्षाघ्राणतनुर्मम । शिक्षां करोतु रक्षार्थं सुशिक्षितबुधैर्नुतः ॥

பாணிநிஸிக்ஷயில் நவபதஸ்யா (ஒன்பதுவகைச்சொல்லணை) விசாரம்

மஹர்ஷி பாணிநி தம் ஸிக்ஷயில், வேதத்தின் பதங்களை ஒன்பது வகையாகப் பிரித்துள்ளார். உடாத்தம், அநுடாத்தம் மற்றும் ஸ்வரிதம் என்கிற மூன்று ஸ்வரங்களும் அவற்றின் சேர்க்கையினாலும் இந்த ஒன்பது வகைகள் கிடைக்கின்றன. பதசய்யா என்றால், பதஸ்வரூபத்தின் விசேஷங்களை வ்யவஸ்திதமாக அறிவிக்கும் வருத்தி. அதாவது, பதஜாதிக்களென்றபடி.

अन्तोदात्तमाद्युदात्तमुदात्तमनुदात्तं नीचस्वरितम् ।

मध्योदात्तं स्वरितं द्युदात्तं त्र्युदात्तमिति नवपदशय्या ॥ (பா.சி. ௪௧).

இவற்றின் ஸ்வரவिवேசனத்துக்காக உடாஹ்ரணங்களையும் மஹர்ஷி காட்டி உள்ளார். அஹி, சோம, ப்ர, வ, விர்யம், ஹிஷாம், ஸ்வ, ப்ரஹ்ஸபதி, இந்ராப்ரஹ்ஸபதி என்று.

अग्निरित्यन्तोदात्तम्, सोम इत्याद्युदात्तम्, प्रेत्युदात्तम्, व इत्यनुदात्तम्, वीर्यम् नीचस्वरितम् (பா.சி. ௪௨) । हविषां मध्योदात्तम्, स्वरिति स्वरितम्, बृहस्पतिरिति द्युदात्तम्, इन्द्राबृहस्पती इति त्र्युदात्तम् (பா.சி. ௪௩) ॥

அதாவது, கடைசி எழுத்து உடாத்தமாயிருத்தல், முதல் எழுத்து உடாத்தமாயிருத்தல், (முழு சொல்) உடாத்தமாயிருத்தல், (முழு சொல்) அநுடாத்தமாயிருத்தல், நீச்சுவரிதம் - (சொல்லில்) ஸ்வரிதத்துக்கு முதலில் அநுடாத்தங்கள் மட்டும் இருத்தல் அல்லது முதல் எழுத்தே ஸ்வரிதமாய் இருத்தல், (சொல்லின்) நடு எழுத்து

உடாத்மாயிருத்தல், (முழு சொல்) ஸ்விதமாயிருத்தல், (சொல்லில்) இரண்டு உடாத்மாயிருத்தல் மற்றும் (சொல்லில்) மூன்று உடாத்மாயிருத்தல் என்று வைதிக பதங்களெல்லாம் இந்த ஒன்பது வகைகளில் அடங்குகின்றன என்றுள்ளார். அதாவது, இவைகளைத் தெளிவாய் அறிந்தால் வேத பதங்களெல்லாம் அத்துபடியாகிவிடும்.

இனி இவைகளின் நிஷ்பத்திக்குக் காரணமான வ்யாகரண நியமங்களை (ஸூத்ரங்களை) அறிவோம்.

१. அग्नि: - 'अग्नि गतौ' என்ற டாது(வினையடிச்சொல்)வுக்கு 'अङ्गैर्नलोपश्च' என்ற உணாதிசூத்ரத்தால் 'नि'புத்யயம் (விசுதி) சேர்க்கப்பட்டு 'अग्नि' என்ற ரூபம் ஸித்திக்கும். ஸ்விநிர்நயவிசயத்தில் (சொற்களின் ஸ்வரங்களை தீர்மானிப்பதில்) வ்யாகரணர்களில் (இலக்கணத்தாரில்), எல்லா சொற்களும் இலக்கணத்தால் பிரித்து அறியத்தக்கவை (வ்யுத்பந்நங்கள்) என்றும் அப்படி அறியமுடியாதவை (அவ்யுத்பந்நங்கள்) என்றும் கொண்ட கொள்கையின் அடிப்படையில் இரு சாரார் உளர். வ்யுத்பந்மாயின் பாணிநிசூத்ரங்கள் பொருந்தும், மற்றும் அவ்யுத்பந்நங்களாயின் உணாதி மற்றும் (சாந்நவரின்) ஃபிட் சூத்ரங்கள் பொருந்தும். இங்கு, வ்யுத்பதிபக்த்தில், 'आद्युदात्तश्च' (பா.சூ. ३.१.३) என்ற சூத்ரத்தால் புத்யய (விசுதியின்) ஸ்விதம் உடாத்மாய், 'अनुदात्तं पदमेकवर्जम्' (பா.சூ. ६.१.१५८) என்ற சூத்ரத்தால் அகாரம் அநுடாத்மாய் அக்ஷிபதம் அந்நுடாத்மாய். அவ்யுத்பந்மாயின், 'फिषोऽन्त उदात्तः' (ஃ.சூ. १.१) என்ற சூத்ரத்தால் அந்நுடாத்மம். 'अग्निर्मूर्धा दिवः कुक्कुत्' முதலிய இடங்களில் உள்ளபடி.

२. सोम: - 'षुञ् अभिषवे' என்ற டாதுவுக்கு 'अर्तिस्तुसुहृसृक्षुक्षुयावापदियक्षिनीभ्यो मन्' (உ.சூ. १.१४५) என்ற உணாதிசூத்ரத்தால் 'मन्'புத்யயம் சேர்ந்து சோமசப்தம் உண்டாகும். இது வ்யுத்பதிபக்த்தில், 'अज्ञित्यादिर्नित्यम्' (பா.சூ. ६.१.१९७) என்ற சூத்ரத்தால் ஆடியுடாத்மாகும். அவ்யுத்பதிபக்த்தில், 'वृषादीनां च' (பா.சூ. ६.१.२०३) என்று ஆடியுடாத்மாய், 'अनुदात्तं पदमेकवर्जम्' (பா.சூ. ६.१.१५८) என்ற சூத்ரத்தால் மகாரம் அநுடாத்மாய், சந்நியால் 'उदात्तादनुदात्तस्य स्वरितः' (பா.சூ. ८.४.६६) என்ற விதிப்படி ஸ்விதமாய், சோமசப்தம் ஆடியுடாத்மாகும். 'सोमोऽददद्भ्यर्वाय' முதலிய இடங்களில் உள்ளபடி.

३. प्र - 'निपाता आद्युदात्ताः' என்ற ஃபிடூத்ரத்தால் உடாத்மம் (சொல் முழுதும்). 'सविता प्रार्पयतु' முதலிய இடங்களில் உள்ளபடி.

४. वः - 'अनुदात्तं सर्वमपादादौ' (பா.சூ. ८.१.१८) என்ற அதிகாரத்தில் 'बहुवचनस्य वस्ससौ' (பா.சூ. ८.१.२१) என்ற சூத்ரத்தால் அநுடாத்மம் விதிக்கப்பட்டுள்ளது (சொல் முழுதும்). 'देवो वस्सविता' முதலிய இடங்களில் உள்ளபடி.

५. वीर्यम् - 'वीर विक्रान्तौ' என்ற டாதுவுக்கு 'ण्यत्'புத்யயம் சேர்க்கப் பட்டு விர்யசப்தம் உண்டாகும். அங்கு வ்யுத்பதிபக்த்தில், 'तित्स्वरितम्' (பா.சூ. ६.१.१८५) என்ற சூத்ரத்தால் புத்யயம் ஸ்விதமாய், ஃகாரம் 'अनुदात्तं पदमेकवर्जम्' (பா.சூ. ६.१.१५८) என்ற சூத்ரத்தால் அநுடாத்மம். அவ்யுத்பதிபக்த்தில், 'बिल्बभक्ष्यवीर्याणि छन्दसि' என்ற ஃபிடூத்ரத்தால் அந்ந்ஸ்விதம். 'उदात्तस्वरितपरस्य सन्नतरः' (பா.சூ. १.२.४०) என்று ஃகாரம் சந்நதரம் (அதாவது அநுடாத்நதரம்). அதனால் விர்யம் என்ற பதம் நிக்ஸ்விதமாயிற்று. நிக்ஸ்விதம் நிக்ஸ்விதம் என்று சாகபார்த்திவத்தில் போலே உத்பதலோபம். 'स्वमेव वीर्यमनु' முதலிய இடங்களில் உள்ளபடி.

६. हविषाम् - 'हु दानादनयोः' என்ற டாதுவுக்கு 'अर्विशुचिहृसृपिच्छदिच्छर्दिभ्य इति' என்ற ஔணாதிசு 'इति'புத்யயம் சேர்ந்து 'हविस्' என்றாகும். அதில் வ்யுத்பதிபக்த்தில் 'आद्युदात्तश्च' (பா.சூ. ३.१.३) என்ற சூத்ரத்தால் புத்யயத்தின் ஃகாரஸ்விதம் உடாத்மாகும். அவ்யுத்பதிபக்த்தில், 'फिषोऽन्त उदात्तः' (ஃ.சூ. १.१) என்ற சூத்ரத்தால் அந்நுடாத்மாகி ஃகாரம் உடாத்மம். பிறகு ஷீஹ்வுவநத்தை ('आम्' என்ற விபக்தியை) சேர்ந்தால் 'हविषाम्' என்ற பதம் உருவாகும். அங்கு 'अनुदात्तौ सुपितौ' (பா.சூ. ३.१.४) என்று விபக்திஸ்விதம் அநுடாத்மம். ஹகரத்தின் அகாரம் 'अनुदात्तं पदमेकवर्जम्' (பா.சூ. ६.१.१५८) என்ற சூத்ரத்தால் அநுடாத்மாய்

'उदात्तस्वरितपरस्य सन्नतरः' (पा.सू. १.२.४०) என்று आகாரம் சன்னतरமாகும். सन्ध्याல் 'उदात्तादनुदात्तस्य स्वरितः' (पा.सू. ८.४.६६) என்று विभक्तியின் आकारம் स्वरितमाय 'हविषाम्' என்ற शब्दம் मध्योदात्तமாகும். 'नबिषयस्यानिसन्तस्य' என்று निषेधம் இருப்பதாலும், 'सुप्'प्रत्ययங்கள் अनुदात्तங்களாதலாலும் मध्योदात्तம். 'ब्रह्म यज्ञानां हविषामाज्यस्य' முதலிய இடங்களில் உள்ளபடி.

७. स्वः - இந்த சொல் अव्ययமானதால் 'न्यङ्गरो स्वरितौ' என்ற फिद्धूத்தால் स्वरितமாகும் (முழுதும்). 'भूर्भुवस्स्वः' முதலிய இடங்களில் உள்ளபடி.

८. बृहस्पतिः - இந்த சொல் இரண்டு உதாத்தங்கள் கொண்டது. 'उभे वनस्पत्यादिषु युगपत्' (पा.सू. ६.२.१४०) என்ற सूत्रத்தால் समासघटकமான இரண்டு சொற்களும் தங்களது இயல்பான ஸ்வரத்தை உடையனவாய் (उभयपदप्रकृतिस्वरत्वम्) இந்த கூட்டத்தைச் சேர்ந்த समस्तपदங்கள் द्युदात्तங்களாகின்றன. இந்த सूत्रத்தாலேயே 'बृहत्'शब्दமும் आद्युदात्तமாக निपातितமாகிறது. 'पत्यावैश्वर्ये' (पा.सू. ६.२.१८) என்ற सूत्रத்தால் पतिशब्दம் आद्युदात्तம். 'अनुदात्तं पदमेकवर्जम्' (पा.सू. ६.१.१५८) என்ற सूत्रத்தால் மற்ற இரண்டு எழுத்துக்களும் अनुदात्तம். அவற்றில் (பதி என்ற இரண்டாவது சொல்லில்) तकारத்தின் மேலுள்ள इकारம் 'उदात्तादनुदात्तस्य स्वरितः' (पा.सू. ८.४.६६) என்று स्वरितमाय, हकारத்தின் अकारம் 'उदात्तस्वरितपरस्य सन्नतरः' (पा.सू. १.२.४०) என்று सन्नतरமாகும். இப்படி बृहस्पतिशब्दம் द्युदात्तமாயிற்று. 'बृहस्पतिः प्रायच्छत्' முதலிய இடங்களில் உள்ளபடி.

९. इन्द्राबृहस्पती - 'ऋग्वेन्द्राग्रवज्रविप्र....' என்று தொடங்கும் औणादिकसूत्र(उ.सू. २.३१)த்தால் इन्द्रशब्दம் 'रन्'प्रत्ययान्तம். இது व्युत्पत्तिपक्षத்தில் 'ञित्यादिर्नित्यम्' (पा.सू. ६.१.१९७) என்ற सूत्रத்தால் आद्युदात्तமாகும். अव्युत्पत्तिपक्षத்தில், 'वृषादीनां च' (पा.सू. ६.१.२०३) என்ற सूत्रத்தால் आद्युदात्तமாகும். इन्द्रன் மற்றும் बृहस्पति என்ற பொருளில் द्वन्द्वसमासமாகுங்கால், 'देवताद्वन्द्वे च' (पा.सू. ६.२.१४१) என்ற सूत्रத்தால் उभयपदप्रकृतिस्वरமுள்ளதாய் மூன்று எழுத்துக்கள் उदात्तமாவதால் (बृहस्पतिशब्दம் மேற்சொன்னபடி द्युदात्तமாதலால்) द्युदात्तமெனப்படும். 'इन्द्राबृहस्पती ऊरुभ्याम्' முதலிய இடங்களில் உள்ளபடி.

இவ்வாறு वैदिकपदங்களெல்லாம் மேற்சொன்ன ஒன்பது வகைகளில் அடங்கி விடுவதால் இவற்றை முதலில் அறிந்து, பின்னர் सन्धि, अर्थविशेषம் மற்றும் சொற்களின் समभिव्याहारविशेषங்களால் வரும் மாறுபாடுகளையும் அறிவித்தலே शिक्षाशास्त्रத்தின் प्रयोजनம். பாணிநி மஹர்ஷி இந்த शिक्षाशास्त्रத்தை गोर्धाम - பேச்சின் நிலை மற்றும் ஒளி என்கிறார். (गोर्धामैतत् प्रचक्षते । पा.शि. ४०). இப்படி सुशिक्षितர்களால் அறிந்து वेदங்கள் கற்கப்பட்டால் सर्वक्षेमங்களும் கிடைக்கும்.

विधिर्वैदिकवाचां हि व्यक्तोच्चारणसिद्ध्ये । शिक्षायां पाणिनेः सिद्धा पदशय्या निरूपिता ॥

प्रीयतां वेदवेद्यो भगवान् जनार्दनः ।

शुभमस्तु ॥

